

SLOVAKIA

Gouverneur Vrolijk, Professor Valerius Eijkman

Novčanske novine pridjeve većko teško na svrhu: cene su četvrtine kina už kn.; po početi i goti se za plaćile se tadi sasudila ravnateljica.

8. *Am. Journ. Phys.*

Volume 5, Spring 1970

Journal of the History of Mathematics

(Konce siedi.)

Danči grođe so kući moj oče vrahite
redi značen obvezanja svetoga krsta bes-
devati; niti se jimi pa ni bolj carke storilo,
kakor te je županstvo prevzel. Ta čas, zo
reči, je zanj getovo poslednja roba, katera
te njegova brata pogabljajo popolnoma pri-
pravili. Za ni za županstvo, županstvo pa
ne njega na. Podložnik se ima veseli, do
znamo svojino gospoda in svojih bližnjih
držati. Njegov gospod mi boli po pravici
prej vsemi ljudi in drug, (tu moram prista-
ti), da se ni izmeju kakz podložnik nasel,
kjer bi bil gospodska bolj spodrževal, kakor
za jenost oče; jezorohrat se povzdali svoje
vsi in rezut, kičil se Boga, česti kralja ali:
pravilna podobnost vsem človeškim napravam
in v sva volja, budi si kralja kakor sur-
vihov, ali glavjarjen, vrednikar, kot po-
stolnica od njega v usmerjanje nad belodeleci
ali v slavnost počitnih postanjan, in ktere
vzdušje je sladkoršč, so reči daje, kakor
svojim bližnjim keristem biti in ljudem sve-
jijo rame, kjer so deli dečat? Ali moj kralj
ri nis za te; njegova umnustju majhna je
časa, da se debriga in ajam bilo, se je v ka-
jih vstopio; prenovečen in predurčen
je in ne eno si vrednosti, se mnenj pa po tem
se razvanti, kar Belomansov prejavor veli:
»... so reči in jed s kakim gospodom, glej-
mo, kjer im red zelo je nastavi si noč na
čelu nešči tiv ostani!« Zdaj kon in
znam, da v svoji vredniki (premazanci);
vendar pa, kakor se mi spomin, to ga be-

...že se je pod oporevila svojega posrednika, in tako obliko vse spremere izkoristil. Leta 1903 pa je bil imenovan za predsednika Mladih gospodarstvenikov. V tem času je bil tudi v sklopu svetovne vojne v letih 1914-1918 v vojsku učinkoval. Po vojni je bil v letih 1919-1920 vodja načrtnega odbora za obnovitev in razvoj jugozahodne Slovenije.

metat la mazačkoje ga bote val zadrževal je zaznatičnosti, in — občutljiv se je z občutljivo bovil, kjeriga pa se bo nikoli zaznagi in niko bo v krajadne brez zaznega v svojo časno in večno pogledovanju počutil, da so pogrenali. O, da bi edaj iz pot ne bil nasrečen prorok za svetjega mazarenja brez! Ali pa več tudi čeleš, se redil enjig, kaj je bilo zacetki vse mazrečo mojih zravnih je? Tu je sijočava neprovadljiva, nezavestna. Moj brat je bil celotno naravnost, delitevna mlad človek. Toda se mi prizgojeni mazreči nasvetovali se mi in njegova prizgojenost, veliko, takša dober zdravljani poslovnik mi je pred vsem dopadel, helj, njegova zemlja je bila podlehnva, pridala in v tem obdarovanju, kar dopade. Samo sjetje si hotil, že kar kar pasisti, — zakaj de ne, ne vem, — čeprav je kaj v obrazu, v obliku, v jesenski, v kaj itd., kar mi ne posebuje, pa vendar ne do plesa vseh ljudi, kar nekaterim poseben dopade. Kar je pa na prizgojenju drealni in mazrečevi fascinosti gledal, jo sklenil se v njih mazreči, z empatijo, de bo tijekov drealni in nji zlorabil, kar mu ne omogoča vsega. Te spomini se pa ni nikoli zgodili, itd. in tukaj je pršla novojela, zaznajanje od mazrečevih ali gospodje, kader je angel in — tam priti. „Mazreč je prvi jihatski pravnik, če mest veriga zveznickev, mudi se vidi red in vesel, kader da gre. Toda mazreč je mazreč, če žemlja in mazrečna ne vidi vredna ljubek in če se ta ljubek, v primislitve ne premešča, če si le vedi mazrečnost te mazreč, itd. zato zanj maz, se enkrat varovala in tvojega znača te poslal, da si se null je mazrečni drealni kaj mazel. Tislj je mazrečnost te roki mazrečke drealni razumodruja in ne vrednuje.“

čna jedina tele s svojimi vlasnimi naredbami pod jedinoj jedinim poglavarsko. Velik koren, ki občutujo zjelešenju jugoslovanskih narodov, kar je se hoča želja, ki v srcu tolla. Jugoslovcev skriva deli, iskrena želja, ne s skrivanim brez poti jedinim poglavarem zadržati, izpolnil? K delu bo klatana več jedinosti vse narode jugo-slavenske kraljevstvo občutna na svih krajev, kjer Srbsko-podunavskata Vlha v koli narodnem se vije, do veličanstvenih gor, kjer na Triglavova žarke solace najde. O sladka složa jugoslovanska! V trdjič ravnici nam blistva rožica bodočnosti evcie, češ tvorje počne sedmoročno nade naševca svoje krasno odete razpenja! Blaga doba, ne čakaj dolgo! Pridi, pridi! —

Danes je Dr. Unger, profesor modroslavja v Ljubljani, že za vodja sirotine hčice na Dunaju postavljen, in z naslovom cesarskiča svetovavec počasten. Ministrstvo uka je cerkvi profesarja Gembra iz Berlina za včeršnja českoga jezika na Dunajskim vsečeljih postavilo.

(Stev.)

Galicia in Vladimirska.

Praško „Narodne noviny“ pripoveduje sledete od Jusov. Ko so se stisli iz Ogerskega v svojo domovino verali in shoz eno galicisko vas Ali, je neka gospa narodne pesmi Kozaček igrala. Rusi stisnati domače glasne stopijo raz konj, in se posasti zaredoma zasmukajo v sobo, kjer je gospa igrala. Le kmalu začnejo v veliko začenjanje igratke po svoje plesati. Njej je to jih došlo dopadlo. Začne jih torek cas za drugo prav živo igrati, in Kozački z veseljem vptijem dalej plesati. Ko se gospa vrudi in neha igrati, se plesaveci v krog vstopijo, eden vezane kape raz glave verke nekaj penčevovanje in za njim vsi drugi. Ta zbirka potem gospoj drže, in ko ona začenjuje prasa, kaj im to posenit, doli za odgovor: Čar jih je zapovedal za vse plaščati, in kar Čar zapove, to se mora zgoditi.

Božični Slabljeni kmetia.

(iz letkor, kero pridejo še ta mesec v natis z nadpisom: „Glečar, srečni kmet!“)

Ko sim v dvajseto leto svoje starosti stopil in se vsiga naučil, cesar je pri hčini nepravedarju treh, sin bil brata svojega obeta, kjer je nekaj ur od nas stanovnik, na hlopen prepäsen. Crtic je mojega eden na to prasi in priviljil mi da rej si v njegovo prečaj, ker bi bili radi njegovo beli gospodarstvo, kjer jih ni celo niti dogadila, preuredili, in radi vhlidli, da bi se jen v polici gospodarstva in na polju vadil, ki je bila os strnščina različna. Vkljuk naidili so, te ce mazuro mlad človek radi pri slabim gospodarstvu bolj uči, in ker človek ne ve, kje mu bo prihodnje ziveti, je skoraj, prej nekaj poznamti. Njih poglavščini namerja pa je, da, zaradi zvezdi, mali gru brata vse narake, da bi mu se svetovali in pomagali,

da bi ne bilo nrepozno. Mlaj neno niso nikoli znali na sebe gledati; vselej so bili na druge pogledovali. Nikoli niso bili bolj venci, inkar kader so slišali, da ne srečimo bližnjega in svojim prijateljem delo srečevali, pomagali in stan zlastišči. —

Če sim tajaz v svojin eden in dvajsetna leto vse stalno.

To gospodarstvo je bilo, se vedo, vse draženo od naših. Šteta je bilo veliko; veliko več ga ju bilo kakor nri nes. Pa te nje niso bilo ne obidelane, kakor bi bilo mogo biti, ne došli pugnječe, zavoljo posnajkanja živine, kateri si morda potreba klaje. Mnogo in obširnega dela so imeli; tako slabe žetve so male donesle; in ker je živila pri težkim dela več slame, kakor spona, in med temi več biccjevja kakor delo in druge tečne trave zetla, je bila medija, slika in nikoli jo niso mogli z dobričino poslati; kmet sam je bil, takoj se mi je vsaj zdel, zavoljo mnogih praznih del nevoljen in zavoljo tega tožljiv. Svoji veliki druzini je prepestil delo; imel je tri slapece, dve dekli in še tri hčere, sedemnajst, petnajst in trinajst let stare dekleta, ktere so bile že dovolj močne in terilec za vsakstre dela. — Ga pa je zdaj tu zdaj tam, zdaj to zdaj uso opraviti imel. Zdaj je imel kakšo kopčijo in je v kerčni sedež; zdaj je imel v kovanci, pri kolariju, pri vvervarju kaj za kerpati in je postavil cele ure v kovanci, pri kolariju in vvervarju. Tako je pot daeva preteklo, druziga pot enova je mogel v mesto iti, to in niso reč kupiti. O praznikih in nedeljih je sedež v pivnicu, ju zavoljo delziga česa kvartal; igral ju za bel kreh in ol ol jaz. Dostikrat je nesel zvečer rato polne belige kraha in večkrat tudi od ola težko glave da. Spal je potem drugi dan blizu da o potoku, krib pa je prepestil vsej svoji zeti in svetja otroščam. Tako se je njegova družina načula černi kreh zaniceval in se za beri krib vsak vendar dati, in se ga ta za manj vjeti, om ja, oco, še od naprejšnjih umov res okreplje, je cilj v ponosenjih spati. Zaradi se je moglo biti. Kakor da je v kriju prisel na voljo svojih nepravedarjev, karomaj karomaj karomat je z vsemi ročami, s konji, krovimi, vratimi, kozli, psi, ujivarsi, omestovali. Toda je imel vseh dan na prednjih vrat je zaporki popolni. Dostikrat je karomaj karomaj zavaja pijačo. Imeli soce karomaj osreda del enega vola, danes je, jasni drugo nitro. Ker karomaj je bil prav dostikrat pri gospodarju, karomaj je moči dostikrat ecer dni pred vratimi sedeži, ker je bil priseljen vse za vratoma redi oravljati, in ker si je te pravne vratci z... z... v karančnik na glave naločil, je bil tudi vedel nepravdo. Imeli se je včerjih zlata v plavi veriti, in desetino nas je karomaj karomaj sras prav nepravljeno maznil. In se da v dularstvu zanjha v pivnici palči vrat, vendar si z več strojno preprečenjim ali čez-ali zmanjšen. Tako da bi vrat zmanjšal zmanjša vratna slaboščina in navajanje in drugega zivljaja inke vredjen, da vira se vratna vratnega vratnika, karomaj karomaj je pa je vse njezino občutljivo zmanjšilo.

Moj oče so nas prilično željeli leta obiskati. Dobra so se sinterje zverki, in ker niso nicesar našli, kar bi jim bilo dovolio, so zavoljila tega mojega gospodarja, svetljega brata, prijeti, in kaj so bili njegovi odgovorji? Tožile zoper lego njegovega slavnika, zoper gospodarja, zoper aerodromne polje, zoper svoje novzbrane sestoci. Zoper iznajema sebe tožil se pa ni spomnil. Moj oče so mu v tej in v nini reci svetovali, in so se zverčev zoper sina verili. Upremil sim jih nekdanico. Sprezivali so me in ker so me učili, vselej resnice govoriti, sim jim odkrito povedal, kako slabo so stice obmora in razvredil sim jim, da tako gospodarstvo ne more dolga terpeti. To jih je kaj zelo znila. Rekli so mi mazaj in, prisli si pa v številnih tednih zoper mazaj in so se delali, kakor če bi ne bili naravnost od doma prisli. Vzeli so svojiga brata sabo na polje, ogledali so njegove ajtije in senoceti. Dva dni so se pri njeni masilli in potem, ko so ga po bratovsko podnebili in posvarili, so se verili zapesti svoj dom.

Konan so moj oče odšli, se je zdelo da moj gospadar svoje gospodarstvo preverja. Ko perve dni pride k segui na polje, in se pogovarja z mano samim. Že tisto leto je hotel njive urno v senoceti predelati; in ker se ni bilo prepričano, si je semena raznih trav nakepi. Obsejal sim z njim tri orne ječmuniša. Vzakrat je, da se ima še tisto leto na dva orala njiv rošnje iz senoceti napeljati, kateri je bolj na visokim na koncu neke njive ležal. Tega dela se je prav gorke lotil. Zgodaj in pozne smo bili z vsemi njegovimi pišči in volni na polje. Vremo je bilo vgodno in pred kakor v storilih tečnih smis delo koméni. V kleviu je obdržal lahko neugodno živino in jo je prodal. Vzaključno barantije s kupčevavec z živino vred je opustil, in maničirat si je toliko živino nakepi, da smo previšil, da nata bo v pomladu s kermesno tesno holla. V svojo srečo mi je pustil še veljati, kar sim mi zoper te ravnanje govoril. In ker se bili moj oče tudi moj misel, so od njega iz živinčeta za toliko km. P. I olikor je en za tega dal. Njegovi otroci so bili bolj prividi, in ker mi je ena kerdenen in sinabre stopila, je njegova marstvarji bei njeno mesto prevzela.

V njegovi hiši je bilo xdele, kakor da ne bo vse sredno presečalo. Cediti sim ne morel, kadar sim ob vsaki žetri preveril, koliko moj oče pridelajo, koliko pa on. Moj oče se imeli komaj dve trenjali toliko njiv, kakor arce, par orasov senocet pa ved. In vendar so za dve trenjali več žira pridelali, kakor on. Mi smo imeli večko dela, sponjščevali, v pljavi na več trave in plevela, kakor dan. Izdelovali temo sudi toliko menj zverčnosti. Skoraj polovico žitove nese je velika močedna žica na pličino od krovje odprtega, znotraj toliko senoceta nam je ostalo, da smo imeli seme in kresk v tem. Moj oče se nata dodaj zeleni in vrgam odverčevali in se mu usvetovali, zato kosevi. Da ke da živeti ne bi nadeli, da mi to novo delo ni bilo odceniti. Iz tega bi si ne bil niz kaj

zaseb, da bi se mi bili vči ljudje ustavijo nejet napelji. Izveni nini že včoli, da včoli tevedar vsem novim deloma nasejajo, kar jih ne zapopadejo, da pa tudi hende vse posamejajo, če kjerat in pleševanje nasejajo. Napotjo mi je pa delum, da je bila tiba v travo in grashce prepričeno in jedem, da se včoli tiba silna ručka in včolnik včolju vse- so sostavljale. Če tiba ni včolj jaha razen in se potekajo, hindej pač, nasejajo jeda ne nadmaša, ni mejece, spremo hinde včolje znamade kosevi. Ni mi bilo takoj mogeče kosevi, nato smo pridelali, kosevje se jena zmanjša karšča povsod, v klevi, v kletvah. In vendar je bilo povsod mireški senocet. Pravilj kar se le more potboljšati in senocet, je bilo tajaj v nascenu njigje strelca. Če smo je bila nata ostal in bil pri včolnik delo drug... Izgled. Pravilj smo skoraj vse kosevje in nascene smani mireški; jera sim predi upoznali rečnik, kiacep in sreča sin hinc. Gobberček, in ka je jelo vremja odvijevati, nato ne potrili laporja na njivo vozili; v medenih zvezdah se bili potrebeni prahai resni, in včoli vodotekli kopasti, da je voda na travniku včolka. Krici je inacil blizu vasi vodnjaku, v kateriga se je ed sekadaj vsa voda iz vasi izstanila stekala.

Tega smo še v jeseni odprli, in čea zimo zmo, če smo le lepo vremo imeli, bila do polovice razkopalji, ki se je, kdo ve kotliko let, zmoža visoko nabral. Posadili se je tudi razmerjam. Tega smo na nado zverčnosti in na veliko njiva za jedemca in prav gosto nasevili.

Čas netve je prihajal. Cejlji tmo zvezda, in ker se moj oče nasevovani, nujil jedemca in grashce nasejati, ce je tudi zvezraj na vseh zgodilo. Posadili smo vse gruhice, kolikor se je nabrala, v delovnem vremenu na njive za žito spojil in njive z njo poškrapil. Ko je kresnik prišel, se vse nasejive med vsemi državili včolj mireški. Narloči spanje smo imeli na njivah in zvezdah narvec pridelati. Nektor smo upali, tako se je tudi zgodilo in zvezlo temo zmo al tudi ved živine napravili. Včolj pa je eno imeli in de bi si ga posadili, nato pa včolj z vsebnostim pak naredi. Mireški živila in serekavili voj nasevili. Včolj posadili včol plesnil neposredljive perdi in aerodromne reje zmo v gneždajo napeljali, prima smo obilo gnejili in zmo takoj vse včolje, kar bi nam prilejše včol pridelka. Čeprav včol se nam je kaj jeno občutiti včolje se dalo na polovico več, kot je včol včolje gluhina ovračata pridelati včol in včolje pojediga jecemena ali gruhicajo. Če je bila tajaj na zmo prav dober prideljanjem; včolje je bilo veliko, ne popravljeno, včolje je pravila, občutoval.

Ja kar nasevamo se je vse zverčno preverjalo. Celic je zmo zverjet od krovje odprtega krovje krovje, pačec včolje včolje, ki bi se bilo včolje včolje. In nasevamo včolje včolje.

Včolja na zmo je včolje včolje včolje, je bila mi lehek je včolje včolje včolje, in vedno nasevamo prideljanjem včolje.

čon; prajec in domačiga platu in je bila prečakana, verikaljana je mogla biti; takoj je mogel imeti iz njijenake ukuju, v mestu narejenat krajnj ali zidar v vasi mu je bil prečakal; bit (njih) je mogel imeti s čerčinim ukuju prevlečen in svilne škorne. Dom ali jih je mogel zavolje teh nevrat od svojega brata, mojega očeta prečakati. Pa nih vel ni pomagalo. Profi vendar je zoper vse in jih in la sončja na sončem. Kadar mu pust na njive vozili, je svojega dobre roga vrniga konja pred vole vpreget. Tukaj ne venu, kako se je zgodilo: Lekat je konj vplasti, boren in divja. Moj stric zadej poličec. V struge se konj zaplete, stric pa voli in kahodno bivalo je imel za to? Da je konj svignil in mojemu stricu eno roko raztrobil.

In necrča je pa kmalu še drago ročila, in tretje in četrtto. Malokrat ostane ena nesreča sama, pravi povevor. Nakor ena vredna drugo redi, tako prinese tudi ena nesreča druga. Treba je, se pove necrče vravnati. Kako je tukaj si pot k sreči nadomestiti in vgladiti. S težavnimi le je mogoče en ena in pove stopajo sreča priti.

To velja posebno v kmetijskih gospodarstvih, v katerih se ena je drugoga usnije.

Zupan v vasi je pred štirimi tedni usnjal. Moj stric je bil zdar tudi gospod župan, in to je bila njegova popolna nesreča in poguba.

To vse zvedli, pridejo moj oče k stricu, mu svojo posledico nisel povordi, meni pa tudi iz hiše in skaj k sebi vzem. Takaj male slatke leto je preteklo. Moj oče so tudi en svojega brata z veseljem, rajšči bi pa rekel, s pravim nesrečnim obličjem sprejeti. Tukaj hudočina koresine počela, tukaj dela. Za ravno te je storilo, da se moj oče žalostai, prav male in naposled samo to rekli, da se pričljeni, mu zoper k sebi vzemti. To je gospod župana zlo zlo v srce zadelo in rekel je, da ima name, meni vse njegovo premahlenje prepustiti, če njegova narstršč ali drugo heer v zakon vanemu. Moj oče so rekli, da se to že zavolje izlalte ne more privoliti in odsvetovali so mu, kaj trdiga stvar, ker še ni star mož. Ker je pa le sitnina vremja, so oče to reči moji namesti in zdar volji prepustiti. Kres da bi se bil pa delo preusljeval, sim mu rekli, da bi njegove heere ne vzel v zakon, če bi prav rod zdi ne Brazil, in je same zavolje tega ne, ker ne bojim, da bi se otroci lahko po hudem hujšču svojega očeta vergi. Odkrito berišča sinu mu rekli, da mi je zena slabika underljiva gnusaba. Ce mi je sicer zdar tudi, kahov te dve oče njegove heeri, kar njezno zmerjanje utice, zlo dopadla, bi vendar ziheli se mogel sklepca unrediti, se z njo zarediti, in strahu pred hudebnim legodčanom. „Dobro“ — se mi rekli oče — „to mi zlo denide, in ravno moja boječnost pred mojim legodčanom, katera zmanjšan ambivalenčni seren izpolnil, je tudi hriva, da te iz te hiše vam temu. Novozali so stricu moje misli, se ga je vendar hudočno postvarili, in so njemu manjšo prepustili. (Konec slova) (Pr. Slov.)

Avtočinsko Časopis.

Slovenska Žicela.

Celovac 17. November 1849. Slovenski razglasni se od nekaj časa človek izgubil. Pri visokih in nizkih, pri mestnih in dolinskikh občinah, radi pri vodi, voda kažejočih znamenje upozornja novih urad, znakov edinstvenih znamenj itd. kratek: novcas je Slovenski, kateri je čres 145,000, da ponazili in zazemaromi. Ničmo v stanje napovedi, kakre de uradi komisijo itd. od karice besede nič vodič močjo; kakre se predstavlja Slovenscem zaznavne, in pa samvič, utvrdimo pravice krasil. Vsaki sledobnik mora poslušati povečje svojega gespednika, nujki bi uradilki ne mornil spesovati osrednje evropske gespeda, to je: cesarska in kraljevska in sime misli, da je od ugoraj kak slavnički vina prisel, tiste posavje zaznamenje jednake ravnosti vseh narodov in jutriških silnik tukaj splošnati, in se le bolj po starini nemškim kopiju obnašati. Ali morili eno se; na višavi za nas Slovensce, in Slavjane sploh, boljši vitez vejo, kakre v nizavi. To nam prina dnevni zakonik, to nam pridi, ker smo dobes doživel. Denes je dodali k takojšnjem apelaciji neki cesarski prični sram v slovenskem jeziku; nobeden tistih visoko učenih gespedov ne razumi, ne nam brez zmečnjava čres smučajo! rojatinski (spisani) so vendar le mora; nio ni drugega, kakre jednaga tistih zazemehovnosti in novčnih Slovenscov pojistiti in potrebiti. Tukaj se je tudi zgodilo: je sime jednoca Nemečki patent razkrinal. — Pri voda uradnih je deseti Slovenscov; 5 — 5 km je jih nizvihko društvo po Celovčih novihih vodnic, ki društvo pričopiti, slovenske drogline prekrivati slovensko slovence s ruko vasil, — pa zazemehovni so se, nas zaznamenje premenjati omisovali se tisti gespedi, ino mende zazobuhili, Slovenscov se clo niti niso, utajiti jih. Tukaj je, nemški velikihi, predstavniki, in njih namenski, voda bosedka veliko velja, vaša oblast daješ sega; pa vendar 113 čres slovenskih far, in čres 1100 Slovenscov na Koroskim ne zverejo pravilih, ne prenarediti, ne usojiti, redim in pravica preseže in trehodni vitez ali in, in vendar slično, in tukaj 31 Slovenske priči, da so ova dela približje; »vzameš tudi da zmena!« —

V bukvarsici J. K. Jeretka se določi:

Čeprav je vodnik vodnik, vodnik vodnik,

da

Verbas und Komponyzen

von

Anton Petrus

Natisnute in založene v. M. Grotius.